

Vogels in LUXEMBURG

Door N. Marra

Een deel van onze vakantie in 1963 brachten wij door in Luxemburg, om precies te zijn van 13 tot en met 27 juli. Helaas is de broedtijd dan al weer grotendeels ten einde en ook van vogelzang valt niet veel meer te genieten. Dit maakt het ontdekken en herkennen van kleine zangers niet eenvoudig en op onze soortenlijst ontbreken dan ook soorten, die wij zeker gezien zouden hebben als wij ons bezoek vroeger in het jaar hadden kunnen brengen.

Vanuit ons vakantieverblijf in Larochette hebben wij dagelijks grote delen van dit kleine land bezocht en met waardevolle tips van Luxemburgse ornithologen vooral aandacht gewijd aan die plaatsen waar kans bestond op voor ons leuke waarnemingen.

Het rijke stootvogelleven is wel één van de eerste dingen die opvallen in Luxemburg. Hoewel volgens de Luxemburgers het broedbestand van de *buizerd* in 1963 zeker 500 paar lager lag dan in 1962, vonden wij hun aantal toch bijzonder groot en het was dan ook heel gewoon zes of zeven *buizerds* tegelijk te zien. Ook *wespendieven* waren niet zeldzaam. Vanzelfsprekend keken wij vooral uit naar vrouwen. Deze soorten troffen wij vrijwel uitsluitend aan in of bij het industriegebied in het z.w. van het land. In de vierhoek Esch sur Alzette - Ehlerange - Mondercange - Bergen deden wij de meeste waarnemingen van de *zwarte wouw*. Volgens de Luxemburgers verbleven in dit gebied tenminste 5 exemplaren, maar op 25 juli zagen wij hier zeker 10 *zwarte vrouwen*, waarvan 4 stuks van zeer nabij en onder fraaie belichting. Op dezelfde dag troffen wij hier ook een *rode wouw*. Eerder hadden wij al een *rode wouw* nabij Larochette gezien. De 25ste juli was voor ons toch al een geluksdatum, want in de loop van deze dag vonden wij nabij Limpach een nest van de *roodkopklauwier* en dat, terwijl de Luxemburgers ons hadden verzekerd, dat de *roodkopklauwier* en de *klapekster* in 1963 zeer schaars voorkwamen. Van de *klapekster* was maar één nest gevonden en van de *roodkop* waren geen broedgevallen geconstateerd. Het is dus wel duidelijk dat wij zeer verheugd waren over deze vondst. De *grauwe klauwier* zagen wij op zeer veel plaatsen, vooral in het midden en zuiden van het land. In het algemeen leek ons het zuidelijke deel van het land het rijkst aan vogels.

Van de hak op de tak springend gaan we nog even terug naar de stootvogels. De *sperwer* zagen wij slechts een enkele keer. Van de *havik* vonden wij een horst bij Meysembourg. De jongen troffen wij nog aan in de onmiddellijke omgeving van het nest. De *boomvalk* komt in Luxemburg als broedvogel niet voor.

In een kleine boomgaard bij ons vakantiehuysje zagen wij enige malen de *grijskopspecht*. Ook voor Luxemburg is deze waarneming een buitenkansje. Er werd ons een nestholte van de *middelste bonte specht* gewezen. Deze

soort konden wij trouwens in dezelfde boomgaard vrijwel dagelijks waarnemen.

De *boomklever* komt in Luxemburg algemeen voor — ook in dennebossen — iets wat bij ons zelden het geval zal zijn. Wij zagen ook een nest van deze soort in een gat in een rotswand.

Behalve de gewone *boomkruiper* ontdekten wij enige keren de *kortsnavelboomkruiper*. Een vrij gemakkelijk te herkennen soort als men de zang kent. Langs de beken en riviertjes hebben we natuurlijk vooral gelet op de *waterspreeuw* en de *grote gele kwikstaart*. Helaas waren de *waterspreeuwen* niet zo talrijk omdat ook hier de beken schijnen te vervuilen, wat de stand niet ten goede komt. Opvallend was de grote schuwheid van de waargenomen exemplaren.

Algemeen zijn de *putter* en de *zwarte roodstaart* en op vele plaatsen troffen wij ook de *europese kanarie* aan. Deze laatste drie soorten zagen wij trouwens nergens zo goed en zo veel als in de Vallee de Petrusse in de stad Luxemburg.

De *geelgors* komt zeer algemeen voor. De *grauwe gors* hebben wij op enkele plaatsen waargenomen. *Goudvinken* waren niet zeldzaam. De *appelvink* zagen wij een enkele maal, o.a. een paar met grote jongen. *Kruisbekken* hoorden en zagen wij verschillende keren, vooral gedurende de tweede week van ons verblijf. Opvallend was dat wij deze soort alleen zagen in de dennen, nimmer in sparren.

In het zuiden van het land komt het *paapje* vrij algemeen voor. De *bonte vliegenvanger* is een zeldzame en plaatselijke broedvogel. De *hop* en het *hazelhoen* hebben wij tot onze spijt niet mogen noteren. Van de *hop* was in 1963 één nest gevonden waarvan de jongen al waren uitgevlogen. Ondanks goed zoeken hebben wij deze soort niet gezien of gehoord. Het *hazelhoen* schijnt ook in Luxemburg een zeldzaam voorkomende soort te zijn.

Het spreekt wel vanzelf, dat de in dit artikeltje vermelde gegevens lang niet volledig zijn. Het gaat er mij echter om een indruk te geven van de vogels in een land, dat op betrekkelijk eenvoudige wijze is te bereiken, zowel per trein als per auto en zelfs per fiets of bromfiets en waarvan de avifauna heel andere meer en minder algemene soorten telt dan wij uit ons land kennen.

- *Het adres van de schrijver luidt: N. Marra, Kon. Wilhelminalaan 337, Groenekan (U).*